

59263295-1	09/07/2017	ידיעות אחרונות - 24 שעות	עמוד 6	1	27.34x34.27
מכללת שנק - 1988					

יפעת נוספות +

אופנה / סהר שלו

מי יהיה אלבר אלבז הבא?

בכל שנה, זה המרענן הרשמי של הקיץ: תצוגות האופנה המושקעות של בוגרי בתי הספר לעיצוב, שמוכיחות שאפשר לחשוב מחוץ לקופסה ולחלק לקהל ממתקים ויזואלים שעשויים מבגדים. סהר שלו מסמן את הסטודנטים המבטיחים של מחזור 2017

רחל כץ ויצו חיפה

דניאל קוצ'יק, שנק

צילומים: רפי דלליה ותום מרשק

היו מביכות ברובן, והן סיפקו הסבר מילולי וסתמי לבגדים בלי להוסיף מטען וסקרנות שהיו יכולים להעשיר את הפרשנות להן. למרות הרמה הגבוהה, זו היתה שנה חלשה יחסית, עם מעט קולקציות שנישאו מעל השאר ומעט מטען שאפשר היה לחזור איתו הביתה.

אלה הן הקולקציות הטובות במחזור:

כמו כמה סטודנטים אחרים שהתעסקו השנה במדים, הפליאה אור איידלמן לגבש קולקציה שקטה ובוגרת שנשענה על גוויי הבו' (הידרד! אחת הקולקציות הלא צבעוניות שדווקא בגלל המונר כרומטיות שלה בלטו לטובה), עם חיתוכים ידניים של דימויים טרופיים ורקמות חרוזים שהצליחו להראות את כוחו האמיתי של האיפוק.

דניאל בירי יצר קולקציה גברית שהייתה ממתק אמיתי: שילוב של אופנת רחוב, צבעוניות מעולם הכדרוגל וסטייל עכשווי (לעיתים מדי).

דניאל קוצ'יק יצרה קולקציית נשים בהשראת ההוט קוטור והצליחה לשלב חומרים לא שגרתיים בגזרות מחויטות יפות.

הקולקציה של **עדן אידלסון** עסקה בנשים לוחמות עם שילובים של בדים ספורטיביים וצמרים.

ירדן לוי הפליאה לשרטט גבריות חדשה עם שילובים פופיים של לוגואים וגרפיקות לצד גזרות גבריות חדשות ונועזות.

הקולקציה היפהפיה של בגדי הנשים של **יאן הודורוביץ'** משלבת הייטות מערבית עם סגנון מזרחי-כונני.

הקולקציה של **עדן אשריאן** מגדירה מחדש את "אזור הנוחות", עם פריטי אוברסייז ושימוש בשי-מיכות. **הדס כהן** הצליחה לעצב קולקציה גברית שהייתה פרשנות חדשה ללורנס איש ערב, וכמוה גם **מורן צור** עם קולקציה גברית בטוחה ושקטה. **תמיר נתנאלי** יצרה קולציה מחויטת ומאופקת ששווה להעניף בה מבט נוסף, וכוחה היה בהיעדר המניירות שסחפו את המחלקה. ואילו **אמיר שביט** חזר למדים הצבאיים ופירק אותם בקולקציה שהייתה אחת הפוליטיות והמסקרנות של המחזור.

שמייר הייתה זו שפיצחה את הקולקציה הגברית המגובשת ביותר במחלקה, עם השראות מאמנים שהתו את ההקשר הוויזואלי היפהפה והמאוזן ואת ההשפעה הגרפית והארכיטקטונית של הבגדים. לצידה אפשר לציין את **אורפז רוטנברג** שהפליאה ליצור קולקציית ג'ינס בוגרת עם אבזורים שעשתה בעבודת נג' רות(!!) ושהצליחו להאפיל על שאר הקולקציות. נושא אחר שהעסיק כמה סטודנטים – נשים לוחמות – זכה לטיפול יפהפה בסריגות של **רחל כץ** שעיצבה קולקציה בעזרת מיתרי צניחה וחומרים סינטטיים.

שנקר

אין ספק **ששנקר** עדיין נמ' צא בראש המצעד של מחלקות האופנה בישראל, עם קולקציות מגובשות ולכידות, ידע טכני וגימורים טובים במיוחד, ובעיי קר יש שם ניסיון אמיץ לספק הצצה קטנה לעתיד. אלה קולי-ציות שכשהן טובות הן לא רק מסוג ה"מה קורה עכשיו" בעולם האופנה, אלא מה יקרה מחר. במובן הזה כדאי לציין שהחלק ניכר מהקולקציות נשאר בכאן ועכשיו: יותר מדי השפעות של מותגים מוכרים בני-לאומיים (וטמנטס, אופ'ווייט למשל), יותר מדי עומס סגנוני ורצון להמם באופן מנייריסטי, ויותר מדי השפעות אתניות שנראו מאולצות והושאלו רק כדי ליצור עניין ויזואלי בלי העומק והמורכבות הנכונים.

ועוד משהו: כותרות הקולקציה

הדס כהן שנקר

השנה ממרבית הקולקציות. בנוסף, נרמה שמרבית הסטודנטים בחיפה מעצבים קולקציות לישראליות מדי, שבהן הבגדים בעצמם מתאמצים להמשיך ולהסביר את הכותרת: עורף של מילים מורפסות, אקססוריוז מפורשים מדי וניסיון להפוך את הבגדים לתלושות, יותר מאשר הצהרה אופנתית.

אלה הן הקולקציות הטובות במחזור:

מור בארי, כמו הרבה סטודנטים בוויצו ו**בשנקר**, התעסקה בנוורים ובמדי עבודה ויצרה קולקציה צבעונית ויפה שמזכירה בגדי עבודה חדשים, גוונים זוהרים וחייבור יפה ולא מאולץ לאפריקה.

בר אביב יצרה קולקציה אתנית בהשראה תאילנדית שגם אם לא התממשה לקולקציה מגובשת ועמוקה הצליחה לייצר מעילי קימונו עם דפוסי פלוק יפהפיים. **מאיה גמני** עסקה באחד הנושאים הנועזים במחלקות לעיצוב אופנה – המאבק בין מלאכת הכפיים לטכנולוגיה – ועיצבה כמה מערכות לבוש מוצלחות כמו חצאית המורכבת מח' תיכות פלסטיק מורפסות. אחת הקולקציות הטובות שייכת ל**אני סטטיה פוקלונסקי**, עם ניסיון להיגריר נשיות בעידן הנוכחי תוך שימוש יפהפה בתרבות הפופ, בגזרות חדשות ובסריגות ידניות מוצלחות במיוחד. **שחר**

למעלה מ-60 בוגרים סיימו השבוע את לימודיהם במחלקות לאופנה בבית הספר **שנקר** ובוויצו חיפה. תצוגות הגמר המושקעות של שתי המחלקות סיפקו ממתקים ויזואליים, כשפים אופנתיים וניסיון – לפעמים נואש – ללכוד את עיני הקהל ולזכות בדקות התהילה בבילי הסגנוני והצבעוני ששטף את שני המסלולים. אחרי שני ערבים כאלה, ו-60 קולקציות, נשאר השאלה מי ימשיך הלאה וירכיב את נבחרת מעצבי האופנה של ישראל (או יעקור וימשיך לעשות אופנה מעבר לים), ועוד יותר רחופה היא השאלה: מה נעשה עם כל כך הרבה מעצבים בעידן שבו תעשיית האופנה נמצאת במשבר, התחרות עם הרשתות הגדולות הרסנית מתמדה, והדרך לחינוך הקהל המקומי להשקיע בעיצוב ייחודי, אלטרנטיבי לאופנה המהירה ששוטפת את הרחוב הישראלי, ארוכה מתמדה.

ביקור בשתי התצוגות גם העלה נושאים בוערים שמעסיקים את הסטודנטים: החיפוש האתני אחר מקורות השראה, לפעמים מתוך מסע פנימי ומשפחתי ולפעמים מתוך סקרנות (שלא תמיד צלחה את המניירות הטרנדי של עיסוק באופן שטוח בתרבויות לא מערביות), אמנות ועבודת ידיים מול טכנולוגיה, השפעות של אופנת הספורט על המחויט, גבריות חדשה ושאלות עם מדים בעידן של חופש מאוים. חלק מהשאלות הללו זכו למענה מורכב ומעניין, וחלק נשארו על המסלול כעיי-סוק שטחי, מרפרף ולא מגובש שנועד להלעיט את העיניים בגודש עיצובי במקום באלטרנטיבה מנומקת ואופנתית.

ויצו

מצד אחר, זו לא הייתה שנה טובה במיוחד למחזור של ויצו חיפה, אבל באותה הנשימה זו הייתה שנה שבה רוב הקולקציות עמדו בסטנדרטים מינימליים של איכות התפירה והמראה הכללי. כמעט לא הייתה אף קולקציה שנראתה שלמה ומגובשת, ואפקט ה"וואו" שאפשר היה לדוג בשנים קודמות נאלם